

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/66/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201539
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201539.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melíchera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: PRVÁ SLOVENSKÁ PROPANBUTANOVÁ SPOLOČNOSŤ, a.s., so sídlom SNP 1301, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 057 673, zastúpenej spol. IURISTICO s. r. o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, proti žalovanému: Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky, so sídlom Štefanovičova 3, 810 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2015/300/004741/01552 z 13. júla 2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/201/2015-28 z 25. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/201/2015-28 z 25. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 181,89 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 2S/201/2015-28 z 25. mája 2016 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného (vo forme oznámenia) č. 2015/300/004741/01552 z 13. júla 2015; ktorým žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu Slovenského metrologického inšpektorátu č. 4020/600/2015/R z 23. apríla 2015 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“); ktorým tento uložil žalobcovi pokutu vo výške 350 € za porušenie § 19 ods. 1 a § 19 ods. 2 písm. c/ zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o metrológii“) tým, že v čase od 16. apríla 2014 do 24. apríla 2014 používal na prevádzke Čerpacia stanica LPG, Čerhov pri meraniach súvisiacich s platbami - pri predaji pohonných hmôt LPG určené meradlo - meráciu zostavu na skvapalnené plyny Nuovo Pignone SpA, typ FG 90/3, výr. č. 64114 bez platného

overenia; podal po zákonnej lehote a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13. mája 2015, nakoľko odvolanie žalobcu bolo na Slovenský metrologický inšpektorát doručené e-mailom 12. mája 2015 a nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, teda nebolo urobené v zákonom ustanovenej forme, nemohlo vyvolať procesné účinky; a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd, po tom čo ustálil, že napadnutým rozhodnutím, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že odvolanie podal oneskorene, bol žalobca ukrátený na zákonom garantovanom práve na preskúmanie prvostupňového rozhodnutia nadriadeným orgánom v odvolacom konaní, pretože v dôsledku tohto oznámenia nedošlo k meritórnemu prejednaní žalobcovho odvolania a prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty vyhodnotil žalovaný ako odvolací orgán za právoplatné, teda sa jedná o rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti žalobcu, je spôsobilým predmetom súdneho preskúmania v správnom súdnictve, dospel k záveru, že doslovný výklad ustanovenia § 19 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý viedol k vydaniu napadnutého rozhodnutia o tom, že odvolanie urobeného elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu v posledný deň lehoty na odvolanie 12. mája 2015 a odoslané poštou 13. mája 2015, nebolo urobené v zákonom ustanovenej forme a nevyvoláva procesné účinky, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď z argumentácie žalovaného je zrejmé, že pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vychádzal z doslovného výkladu § 19 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého podanie urobené v elektronickej forme bez zaručeného elektronického podpisu súčasná všeobecná úprava správneho konania nepozná a preto nie je možné takéto podanie v trojdňovej lehote ani doplniť, pretože by nešlo o doplnenie podania, ale o urobenie prvého podania vo veci samej. Krajský súd sa s takýmto výkladom zákona nestotožnil a bol toho názoru, že vo svojich dôsledkoch zasahuje do ústavne garantovaného práva na právnu ochranu.

Uviedol, že v danom prípade pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom aj na uvedenú špecifickosť, bol povinný dôsledne dbať na princípy právneho štátu a nevykladať príslušné ustanovenia zákonov iba formalisticky, aby tak nedošlo k neprímeranej tvrdošti zákona voči žalobcovi. Napriek tomu, že „bežné“ elektronické podania bez zaručeného elektronického podpisu Správny poriadok v predmetnom ustanovení vôbec nespomína, bol krajský súd toho názoru, že pokiaľ takéto podania obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti (je z nich zrejmé, kto ich robí, komu sú určené, čoho sa týkajú a čo sa nimi navrhuje), treba ich posudzovať obdobne ako podania urobené telegraficky alebo telefaxom, teda ústavne konformným výkladom § 19 ods. 1 Správneho poriadku krajský súd dospel k záveru, že ak účastník konania urobí podanie obsahujúce návrh vo veci elektronickými prostriedkami bez elektronického podpisu na verejne dostupnú adresu správneho orgánu a doplní ho do troch dní písomne alebo ústne do zápisnice, nie je možné na takéto podanie hľadieť, akoby nebolo urobené. Podania urobené elektronickými prostriedkami sú štandardnou súčasťou komunikácie orgánov verejnej správy s fyzickými a právnickými osobami.

K právnej argumentácii žalovaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/109/2012 zo 17. septembra 2014 krajský súd uviedol, že považuje za neprípustnú takú interpretáciu zákona, podľa ktorej by podanie urobené napr. telefaxom (ktorý sa navyše v súčasnosti takmer nepoužíva) bolo možné do troch dní doplniť a podanie uskutočnené elektronickou poštou (v súčasnosti bežne používanou) nie a s právnym názorom vysloveným v uvedenom rozsudku sa nestotožnil, keď mal za to, že skutočnosť, že správny poriadok podania urobené elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu nerozoznáva, je zjavne len legislatívnym nedostatkom (medzerou v práve), ktorý však možno preklenúť ústavne konformným výkladom predmetného ustanovenia zákona, so zreteľom na jeho účel a tiež s prihliadnutím na potrebu zachovania proporcionality vo vzťahu k právam, do ktorých bolo postupom žalovaného zasiahnuté.

Náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. priznal žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní, a to náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby s príslušným režijným paušálom a DPH (355,72 €) a náhradu žalobcom uhradeného súdneho poplatku (70 €).

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote z dôvodu § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že konanie zastaví alternatívne žalobu zamietne. Uviedol, že v zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Žiadny správny orgán, ani žalovaný nemôže priznať právne účinky podaniu, ktoré nebolo vykonané zákonom predpokladaným spôsobom, lebo na to nie je oprávnený zo zákona. Odvolanie voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nebolo podané zákonom predpokladaným spôsobom, toto nemohlo vyvolať právne účinky, a preto rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť 13. mája 2015 o 0:00 hod., keď zákonodarca rozlišuje medzi elektronickým podaním (napr. e-mailom) a elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom. Uviedol, že daný rozdiel nie je, ako uvádza krajský súd, medzerou v zákone, ale zrejmy úmysel zákonodarcu ustanoviť jednotlivé formy podania, tak ako sú výslovne upravené v § 19 ods. 1 Správneho poriadku. V kontexte uvedeného poukázal na odbornú literatúru (komentár k Správnemu poriadku z r. 2012 a z r. 2013) a opätovne na závery prijaté Krajským súdom v Bratislave v rozsudku č. k. 4Sp/109/2012 zo 17. septembra 2014. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý považuje za neprípustnú takú interpretáciu zákona, podľa ktorej by podanie urobené napr. telefaxom (ktorý sa navyše v súčasnosti takmer nepoužíva) bolo možné do troch dní doplniť a podanie uskutočnené elektronickou poštou (v súčasnosti bežne používanou) nie, nakoľko skutočnosť, že časť prvej vety ustanovenia § 19 ods. 1 Správneho poriadku je obsolétna a nie je dôvodom na výklad per analogiam, a svojim významom a účelom stotožňovať s ustanovením § 42 ods. 1 O.s.p. a z uvedeného vyvodíť, že ak O.s.p. umožňuje urobiť podanie elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu a umožňuje toto podanie doplniť v predpisanej forme, je možné tak postupovať aj v správnom konaní. Žalovaný má za to, že O.s.p. je procesný kódex upravujúci vedenie konania pred súdom a správny poriadok sa vzťahuje na konanie správnych orgánov v oblasti verejnej správy, pričom tieto kódexy sú prispôbené orgánu, pre ktoré sú určené, a teda zohľadňujú možnosti, administratívny aparát a i technickú vybavenosť, vrátane postupu pri prijímaní elektronických podaní. Jedná sa o dva samostatne kódexy, ktoré majú rovnocenné postavenie a rovnakú právnu silu a nie sú vo vzťahu lex specialis a lex generalis. Žalovaný mal zároveň za to, že nie je naplnený predpoklad podľa § 247 ods. 2 O.s.p. na postup podľa piatej hlavy O.s.p., a to z dôvodu, že žalobca nepodal včasné odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, a teda nevyčerpal riadny opravný prostriedok, ktorý bol prípustné proti rozhodnutiu Inšpektorátu, preto je žalovaný toho názoru, že v danom prípade je žaloba neprípustná

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa s odvolaním napadnutým rozhodnutím krajského súdu v plnom rozsahu stotožňuje. Nad rámec žalobných bodov poukázal na prezumpciu harmonického a súdržného právneho poriadku, v ktorom neexistujú neodôvodnené rozdiely identických inštitútov, na všeobecnú definíciu podania a jeho formy upravené v ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako aj na legislatívny vývoj, kedy rekonštruované kódexy procesného práva účinné od 1. júla 2016 od faxových podaní upustili, pričom ich nahradila alternatíva podaní v elektronickej podobe, a to tak v autorizovanej podobe, ako aj bez autorizácie s následným doplnením originálu. Zároveň poukázal na to, že žalovaný si v odvolaní sám protirečí, keď priznáva, že mu nie je zrejmé, prečo by správny poriadok nemal pripúšťať podanie jednoduchou elektronickou formou s jeho dodatočným doplnením písomným originálom. K špekuláciám žalovaného nad dôvodnosťou odchylnej úpravy (na jej obhájenie ako zámernej) uviedol, že argumenty žalovaného sú neracionálne, nakoľko nereflektujú skutočný stav elektronizácie verejnej správy a súvisiaci aj nesúvisiaci legislatívny proces. K rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Sp/109/2012 zo 17. septembra 2014 uviedol, že tento vychádza iba z formalistického výkladu zákona bez snahy o poznanie účelu právnej normy, jej kontextu v právnom poriadku SR a snahy o dosiahnutie reálneho účelu príslušného správneho konania, ako aj, že jeho závery sú ojedinelé. Navrhol aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil, ako vecne správny. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania, ktoré súčasne vyčísliť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej

O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 31. mája 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Zákon o správnom konaní (správny poriadok) účinného do 31. októbra 2017 podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Možno ho urobiť aj telegraficky alebo telefaxom; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do troch dní.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k jednotlivým odvolacím bodom žalovaného najvyšší

súd uvádza:

Z obsahu spisového materiálu krajského súdu a pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. 4020/600/2015/R z 23. apríla 2015 uložil žalobcovi pokutu vo výške 350 € za porušenie povinností vyplývajúcich z § 19 ods. 1, ods. 2 písm. c/ zákona č. 142/200 Z. z. o metrologií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení predpisov účinných ku dňu vydania rozhodnutia. Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo žalobcovi (prostredníctvom právneho zástupcu) doručené 27. apríla 2015, čo má najvyšší súd za preukázané z vrátenej doručky, ktorá má charakter verejnej listiny. Nasledujúcim dňom začala žalobcovi plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, pričom posledný deň lehoty pripadol na 12. mája 2015. Na to, aby odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa vyvolalo účinky riadne podaného odvolania bolo nutné, aby toto bolo správne orgánu doručené najneskôr v tento deň, resp. aby bolo v tento deň odovzdané orgánu, ktorý ho má povinnosť doručiť. Súčasťou správneho spisu je elektronické podanie žalobcu podané e-mailom, ktoré bolo správne orgánu prvého stupňa doručené (správa dorazila na server) 12. mája 2015 o 16:14 hod., a ktoré bolo doplnené o originál podaním odovzdaným na poštovú prepravu (teda orgánu, ktorý má povinnosť toto doručiť) nasledujúci deň, t. j. 13. mája 2015.

Takto zistený skutkový stav nebol v priebehu súdneho konania sporný, predmetom súdneho konania bolo právne posúdenie uvedeného skutkového stavu.

Žalovaný použitím gramatického výkladu ustanovenia § 19 ods. 1 Správneho poriadku účinného ku dňu vydania preskúmaného rozhodnutia (vo forme oznámenia) dospel k záveru, že elektronické podanie bez zaručeného elektronického podpisu nie je v tomto ustanovení upravené, a teda nie je možné, aby boli s takýmto podaním spojené účinky predpokladané zákonom.

V § 19 Správneho poriadku účinnom ku dňu vydania preskúmaného rozhodnutia (vo forme oznámenia) sa ustanovuje, akú formu má mať procesný úkon (podanie), ktorý podávajúca osoba uskutočňuje voči správne orgánu v správnom konaní, aby jej podanie malo sledované procesné účinky. Zákon rozoznáva písomnú formu (list), ústnu do zápisnice (§ 22) alebo elektronickým podaním podpísaným zaručene elektronickým podpisom v zmysle osobitného zákona. Tieto formy podania sú rovnocenné a je len na osobe uskutočňujúcej procesný úkon, ktorú formu si zvolí. Ak osoba uskutoční podanie telegraficky alebo telefaxom a súčasne ide o podanie obsahujúce návrh vo veci, musí byť takéto podanie doplnené písomne alebo ústne do zápisnice. Doplnenie je v tomto prípade len „potvrdením“ podania v celom rozsahu a musí byť uskutočnené v lehote troch dní. Na doplnenie podania správny orgán nevyzýva. Na podania, ktoré neboli doplnené v zákonnej lehote, sa neprihliada (akoby neboli podané).

Problematikou prípustnosti neautorizovaného elektronického podania, s jeho následným doplnením v listinnej forme v lehote 3 dní, sa opakovane zaoberal najvyšší súd (napr. rozsudok č. k. 7Sžo/106/2014 z 31. marca 2016 alebo rozsudok č. k. 3Sž/3/2016 z 21. júna 2017), ktorý vychádzajúc z účelu zákona, historického vývoja súvisiacich noriem a teologickým výkladom s ohľadom na ústavné princípy (ktoré podrobne rozviedol aj krajský súd v napadnutom rozsudku) ustálil, že v prípade neautorizovaného elektronického podania doplneného v lehote 3 dní je zachovaná zákonná lehota písomnej formy právneho úkonu.

Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka je písomná forma zachovaná, ak je právny úkon urobený elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie. Podľa názoru odvolacieho súdu podanie elektronickým prostriedkom - počítačom, ak je v ňom jednoznačne zachytený obsah právneho úkonu a určená konajúca osoba, spĺňa náležitosti technického podania obdobne ako podanie uskutočnené telegraficky alebo telefaxom. Správny poriadok v § 19 ods. 1 v druhej vety podanie elektronickým prostriedkom (počítačom) neuvádza avšak formu právneho úkonu vykonaním elektronickým prostriedkom pripúšťa Občiansky zákonník v § 40 ods. 4. Odvolací súd pokladá za vecne správne stanovisko súdu prvého stupňa, že k výkladu právnych predpisov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona a to ani v prípade, keď text sa môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Vzhľadom k uvedenému právnou úpravu ustanovenú v právnej norme § 19 Správneho poriadku nie je možné vykladať dogmaticky, ale v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy SR, keďže nie je možné jej formálnym výkladom zamedziť uplatnenie práv účastníkom v konaní pred orgánom verejnej správy.

Navyše, reagujúc na požiadavku odbornej praxe, zákonodarca zákonom č. 238/2017 Z. z. v snahe zosúladiť pojmovo a z hľadiska používaných inštitútov elektronický postup v správnom konaní so zákonom o e-Governmente a v snahe vypustiť nepoužívané spôsoby podávania podaní, najmä pokiaľ ide o telefax či telegraf, upravil s účinnosťou od 1. novembra 2017 znenie § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Zákon o správnom konaní (správny poriadok), podľa ktorého podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Ak osobitný predpis ustanovuje povinnosť použiť na podanie určený formulár, podanie možno urobiť len použitím takého formulára.

Na základe uvedeného potom možno skonštatovať, že závery odbornej literatúry, na ktoré poukázal žalovaný (komentár k Správnomu poriadku z r. 2012 a z r. 2013) a závery prijaté Krajským súdom v Bratislave v rozsudku č. k. 4Sp/109/2012 zo 17. septembra 2014, sú jednak rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a zároveň legislatívnym procesom prekonané, a preto pre prejednávanú vec irelevantné.

Je potom evidentné, že žalobca v prejednávanej veci rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 4020/600/2015/R z 23. apríla 2015 prostredníctvom právneho zástupcu prevzal 27. apríla 2015, pätnásťdňová lehota pre podanie odvolania začala plynúť 28. apríla 2015 a skončila 12. mája 2015. Žalobca podal 12. mája 2015 elektronické podanie počítačom, e-mailom (bez použitia elektronického podpisu). Z obsahu tohto podania jednoznačne vyplýva prejav vôle odosielateľa - podanie odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa č. 4020/600/2015/R z 23. apríla 2015, s tým, že súčasne prílohou tohto podania bol aj text odvolania. Táto písomnosť z 12. mája 2015 bola doplnená písomným podaním (rovnopisom podania) 13. mája 2015, teda v trojdňovej zákonnej lehote. Vychádzajúc z ústavných princípov žalobca dodržal zákonnú lehotu písomnej formy právneho úkonu.

V ďalšom konaní bude úlohou správneho orgánu na základe podania žalobcu z 11. mája 2015 opätovne podrobiť rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 4020/600/2015/R z 23. apríla 2015 odvolaciemu prieskumu s tým, že správny orgán je viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.) čo do včasnosti jeho podania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 151 ods. 1 a 8 O.s.p., tak že žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 181,89 €, ktoré tvorí tarifná odmena advokáta za 1 úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov; ďalej len „vyhláška“ (písomné podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného z 20. júla 2016) vo výške 143 € (§ 11 ods. 4 vyhlášky) s paušálnou náhradou (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 8,58 €. Nakoľko je advokát žalobcu platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada o daň z pridanej hodnoty 20 % (§ 18 ods. 3 vyhlášky), čo predstavuje sumu 30,31 €.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.